

مردم با شکر تسبیح صیانه استاد بار بر بوزعد از انجا با شکر تسبیح بر ارض
دوستان و دانشوران اینجام یافتند

۱
ابتداء از مسجد سها لار و آثار راه نجرالدوله عین و بود در نجرالدوله و اردکان
و از راه نجرالدوله در شمس محصور در آن وقت دلف یعنی مادروان دولت و دروان
شمران دنبال صیانه موبده . هر گزیر از مردم خایه از منف در ساله بود این ممبر و تعصیب
سکردند . از دروان همزان مثل بعضی لوازه با قریستان ظهرالدوله رفته سی از انجا مردم
نیک بودن مردم بار ابتداء از شمس اهدا بار بر اردکان و نجرالدوله نمانست درگ
حاکم از استاد غیر از لوله موبده خوانند سر در اردکان حرکت از جنب صحبت
در اردکان صلح صحبت کرده دست ز کشنده

« در راه لورده است و کما پیشه با در در عقبسار مانند و باقی است ملکیت
ماریه لورده صلح طلبی بر ایدید و از اردکان دنبال عزم هم کردیم اکنون راه ادا
است مدف گویند مگر هم

ما در ظرفی دبر سزایان دانشوران و انکسار تقا صکار زنده که طافین ما هم آمل
استاد بزرگ یکد صفت سکوت گشته . بر از آن تسبیح صیانه استاد بار ایام یافتند

روزنامه پدایت مهر ۱۳۵۳ / ۱۴۴
فواضله